CASSIODORUS
Zwettl gegen 1200
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31638
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

q̃a ꝛeꝛ generatione descendit. Humanitate
eni ei ē filij. diuinitate dñi ⁊ creatore. Q d̃ si hoc guber
naculũ impudens nauta reliquerit. in asperrimas cau
tes nauiũ tuę fidei sine dubitatione confrangel. Et
nota qm̃ hic psalm ē sedis. q̃ oꝛationis titulo p̃notat.

Pertotũ psalmũ oꝛat dñs xp̃e. Vnusio psalmi.
mp̃ma sectione dicens. quę ipse tamũ pbant
aptari. Sectã p membris suis quęꝫ ipse caput ē
humilĩ deprecatur. Tertia ꝛeꝛ sua ꝛeꝛũ psona reloq̃t.
qd̃ ad ipsũ speculũ intelligas p̃tinere: s; hec omnia
uni atq; idē dñs homo loquitur xp̃e.

Inclina dñe aurē tuã ad me ⁊ exaudi me. qm̃ egen
⁊ pauper sum ego. Ex forma seruũ sic p̃stat suni. xp̃e
omipotens supplicat patꝛi. ut ei exaudiat oratio. Hã
qd̃ dicit inclina. ostendit q̃a se ad ipsũ extendere
ñ potest humana conditio. ñ ipse suã maiestatē
pusillĩ inclinaꝛet. Aure enĩ dicit ñ illã corporeã
s; auditũ illũ spũ.ilē. q̃ pententiã uera cognoscit.
Vnã prologũ talia decꝯ dici. frequentꝛ exposito
ne uã nota sunt. Exaudi aut me significat ut mea
desideria cõpleant. quatenũ resurrectione ei. ego
quoq; saluus fiam. cui mortę mundũ constat ēe
saluandũ. Dicendo aut egenũ ⁊ pauperem ēe: con
ditionē q̃ suscep. ut humanitatis ostendit. quę ꝛeꝛ se
nichil habere potest. ñ qd̃ largitate diuitiis accepit.
Audiunt egenũ ⁊ pauperes. suosq; animos tali gꝛã con
solent. quando rerũ dñs hoc dese dicit qd̃ pusilla
nimis frequenter applicandũ putant ēe miseriis.
s; nec illos excludit. q̃ indutus suis pura mente
diuo famulant. Egen enĩ ⁊ pauper ē. q̃ si q̃s meruerit
mundi istũ puerilitate uacuari. Custodi animã
meã qm̃ sēs sũ. saluũ fac seruũ tuũ dñs nis spãtē
unte. Potest ꝛequirꝛ qd̃ sit egenũ ⁊ pauper. scit dñs
xp̃e. q̃ se uacatꝛ sem̃ dicit. q̃a mundi huiꝰ illecebras
celestis uitę ouerimone calcauit. Audiunt apolli
naris se habere animã dñm xp̃m. ⁊ pfecto homi
nis suppliciũ naturã. q̃a ñ poterat ñ habere eã.
ad qm̃ specialiter pbat ē uenisse saluandã. Ne
mo enĩ liberat. qd̃ de potestate ñ eripit.
⁊ si ñ sit apd̃ defensorē qd̃ uindicat. capiuitatis
suscepit ⁊ dicio p̃seuerat. Et respice qm̃ salutaris
nobis forma p̃posita ē. Lue uaꝛetꝛ q̃ se sem̃ dixit
⁊ a mundi illecebris alienũ. saluũ se adiuuitare
fieri postulat. ⁊ deprecatur. ut nos instruerꝛet salutē
ñ ēe in humanis uiribus constitutã. sic ⁊ Ieremias p̃pha
dicit. Maledictꝰ homo q̃ spem suã ponit in hõie.
⁊ adeo recedit cor eius ⁊ ceteꝛa. Miserere mei dñe
qm̃ ad te clamaui tota die: Cynus atq; idē dñs ho
xp̃e ipse. manũ petit. q̃ mãm donat docens pseue
rantiã deprecationis pietatē dñi modis omnibus impe
randã. sicut ipse in euangelio docet. Bonũ ē oꝛare ⁊ ñ
deficere. Audiunt hunc locũ q̃ penitentiã agere
iniuncta sibi ꝛeꝛmino praua uoluntate desperant.
⁊ se ad ꝛeꝛcusandas ꝛeꝛcusationes. impia uoluntã
te conuertunt. cũ euangelica lectione cognoscant
latronis affixi in cruce mortanea celeritate sub
uentũ. ⁊ certã similia quę ꝛeꝛ scripturę diuinę
ad spem nutriendã mortalium mirabili benignita
te concedit. Semp supplicare nos decet. q̃ frequen
ti culpa delinquimus. Inestimabile malũ ē. ipsos ho
mines spem s̃ salubꝛerrimã tollere. cũ diuina cle
mentia sine cessatione nos s̃ iubeat supplicare:
Petam hoc ⁊ etate floꝛida. ⁊ iniuuentute positus.
petam ⁊ in occidua senectute p̃ducit. Nunquã
cessare debet apostolus q̃ puniendã p̃ditate peccauit.
ne dũ temp supplicationis queritur. in mãm dñi no
bis tali p̃suasione tollamus. Nã cũ dicit tota die tota
uitę spacium ostendit. ut p multa tempꝛa amoꝛ q;
curriculã q̃si uni diei continuus clamoꝛ ēe mon
stret. Magna siquidē uoce ille clamat. q̃ q̃ muti lin
gua tacent. bonis tam opib p̃seuerant ꝛeꝛclamat.
Letifica animã seruũ tuũ. qm̃ ad te dñe animam
meã leuaui. Iocunditatem petit animã suã fons bila
ritatis. ⁊ origo letitię. abilla parte q̃ seruus est.
Seruũ se enĩ merito dicit. qm̃ ꝛeꝛurgine oꝛaria natus
ē quę se p̃titꝛ ancillam. Nam dũ ei angelus eripi
ta nascituꝛũ xp̃m dñm nuntiaꝛet. illa respondit.
Ecce ancilla dñi. fiat m̃ secũdũ uerbum tuũ. Sic ⁊
in alio psalmo dicit. Ego seruus tuus. ⁊ filij ancillę
tuę: Letificari q̃ petit animã suã. q̃a ñ ea deorsũ
inclinauit aduersã. s; leuauit semp ad dñm. ut ē
uera letitia. ⁊ sine fine securitas. Sic caput ecclę
referens p̃ priꝛa gesta membris certis donauit ꝛeꝛempla.

12